

การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่อง ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิค ของเคแกนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ธีราภรณ์ พรหมณโชติ^{1*}, นันทน์ภัส นิยมทรัพย์¹ และจินตนา ศิริธัญญารัตน์¹

¹ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม

*iplakow@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนกับกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดป่าสะแก ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มควบคุม และโรงเรียนวัดน้ำพุ ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ 4) แบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่อง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านแบบเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านแบบเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ การเล่าเรื่อง การสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ เทคนิคของเคแกน

Development of Reading Comprehension and Storytelling Abilities with Murdoch's Reading Instructional Model and Kegan's Techniques of Grade 4 Students

Theeraporn Phrammanachot^{1*}, Nannabhat Niyomsap¹ and Chintana Sirithanyarat¹

¹ Master of Education Program in Curriculum and Instruction,
Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom
*iplakow@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare the reading comprehension ability of grade 4 students before and after using Murdoch's reading instructional model with Kegan's techniques, 2) compare the storytelling ability of grade 4 students before and after using Murdoch's reading instructional model and Kegan's techniques, and 3) compare the reading comprehension and storytelling abilities of grade 4 students by using Murdoch's reading instructional model with Kegan's techniques and traditional method. The sample groups used in this research were 20 grade 4 students at Wat Pa Sakae School who were studying in the second semester of the academic year 2020 as a control group and 20 students of Wat Namphu School who were studying in the second semester of the academic year 2020 as an experimental group, derived by cluster random sampling. The research instruments were: 1) the lesson plans developed by researcher, 2) the lesson plans of traditional method, 3) a reading comprehension ability test, and 4) a storytelling ability test. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test.

The results were as follows:

1. The reading comprehension ability of grade 4 students using Murdoch's reading instructional model with Kegan's techniques was higher than that of before with statistical significance at .05.
2. The storytelling ability of grade 4 students using Murdoch's reading instructional model with Kegan's techniques was higher than that of before with statistical significance at .05.
3. The reading comprehension and the storytelling abilities of grade 4 students using Murdoch's reading instructional model with Kegan's techniques were higher than grade 4 students using the traditional learning with statistical significance at .05.

Keywords: reading comprehension, storytelling, Murdoch is reading instruction, Kegan's techniques

1. บทนำ

ทักษะการอ่านอย่างเข้าใจรวมถึงการพูดสื่อสารได้ตรงและง่ายต่อความเข้าใจเป็นคุณลักษณะจำเป็นของเยาวชนไทย ดังจะเห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งได้กำหนดไว้ในสาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด กระทรวงศึกษาธิการ [1] กล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการรับสาร การสะสมประสบการณ์ของผู้เรียน รวมถึงความคิดจากการอ่านยังเป็นเรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งที่ช่วยให้คนเราหาคำตอบของปัญหาที่ต้องการ อีกทั้งในส่วนของ การพูดก็เป็นทักษะในการถ่ายทอดเนื้อเรื่องให้ผู้อ่านเข้าใจ นอกเหนือไปจากการที่ผู้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อเรื่องแล้วนั้น การพูดในสิ่งที่ตนอ่านจากการอาศัยความสามารถในการจับประเด็นของเรื่องและพูดเล่าเรื่องจากความเข้าใจของตนเองสู่ผู้อื่นให้เข้าใจได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนซึ่งกัน สอดคล้องกับวิมลรัตน์ [2] ที่กล่าวว่าการพูดเป็นทักษะจำเป็นในการถ่ายทอดสารหรือเนื้อเรื่องจากการเรียบเรียงและถ่ายทอดเนื้อเรื่องให้เป็นไปตามลำดับและเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่มีความสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ดังนั้นกล่าวได้ว่าความจำเป็นและตระหนักถึงความสำคัญของการพูดเล่าเรื่องเพื่อเสนอประเด็นใจความสำคัญจากการอ่านเป็นกระบวนการต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน จึงต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและพูดเล่าเรื่องเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้นเกิดความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างตรงประเด็นมีใจความที่ถูกต้องเมื่อกล่าวถึงตัวละคร เวลา สถานที่ แนวคิดของเรื่องหรือผลที่เกิดขึ้น รวมถึงใจความสำคัญของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ และการสรุปเรื่องและเล่าได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน จึงกล่าวได้ว่า การอ่านจับใจความและการพูดเล่าเรื่องเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน

ในกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเล่าเรื่องของนักเรียนนั้น มีวิธีการสอนและเทคนิคที่หลากหลายให้เลือกใช้ให้เกิดประสิทธิผล ทั้งนี้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้พบว่าการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ Murdoch [3] มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นถามนำก่อนการอ่าน (priming questions) 2) ขั้นการทำความเข้าใจศัพท์ (understanding vocabulary) 3) ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง (reading the text) 4) ขั้นการทำความเข้าใจเรื่อง (understanding the text) 5) ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (transferring information) 6) ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (jigsaw exercise and paragraph structure) และ 7) ขั้นการประเมินผลและแก้ไข (valuation and correction) เป็นการเรียนรู้การสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอนโดยมุ่งให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ทั้งรายละเอียดและความหมายของคำศัพท์ โดยใช้ทักษะต่าง ๆ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน จากการศึกษาของงานวิจัยของ นราธิป [4] และอรพัทธ์ [5] ได้นำวิธีการสอนอ่านดังกล่าวมาใช้ในการสอนการอ่านทั้งในรายวิชาภาษาไทยและรายวิชาภาษาต่างประเทศ พบว่าผลการวิจัยยืนยันได้ว่าการสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์สามารถนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนและเป็นวิธีการสอนอ่านจับใจความสำคัญที่มีกระบวนการที่เป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนตามลำดับจากง่ายไปยาก ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ สามารถวิเคราะห์บทอ่าน แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่า การสอนอ่านจับใจความและการพูดเล่าเรื่อง ต้องจัดการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อหาจนสามารถนำความรู้เหล่านั้นไปใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวได้ ครูจะต้องสอนหลักภาษาไทยโดยการฝึกทักษะทั้งสี่ให้แก่ผู้เรียนในชั้นเรียนโดยให้มีการซักถาม พูดอธิบาย แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ในประเด็นของเนื้อหาที่ครูกำลังสอน

ทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งการถ่ายทอด การสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของผู้เรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงานซึ่งสอดคล้องกับเคแกน [6] ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ จะรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม โดยสื่อสารโต้ตอบกันขยายในกลุ่มเดียวกันเพื่อแก้ปัญหาและทำภารกิจให้สำเร็จ ซึ่งเทคนิคของเคแกนเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการนี้ไม่จำเป็นต้องใช้ตลอดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบ อาจใช้ในขั้นตอนใดขั้นหนึ่ง ทิมพ์พันซ์ และเพียว [7] ประกอบด้วย 4 เทคนิค คือ 1) คิดเดี่ยว คิดคู่ คิดเป็นกลุ่ม 2) อภิปรายเป็น 3)

การพูดรอบวง และ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบหมุนเวียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพื่อนำมาเป็นเทคนิคร่วมในการวิจัยครั้งนี้ โดยได้นำแนวคิด ทฤษฎี เทคนิคการสอนที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์เพื่อเป็นขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ (MIA) ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของเคแกน และได้สรุปขั้นตอน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนนำก่อนการอ่าน 2) ขั้นตอนการทำความเข้าใจคำศัพท์ 3) ขั้นตอนอ่านเนื้อเรื่องแบบคิดเดี่ยว – คิดคู่ – คิดเป็นกลุ่ม 4) ขั้นตอนทำความเข้าใจเรื่อง คือ การเติมคำให้ประโยคสมบูรณ์ ตอบคำถามจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดโดยการให้นักเรียนเติมใจความสำคัญของเรื่อง 5) ขั้นตอนถ่ายโอนข้อมูลโดยการอภิปรายเป็นทีม 6) ขั้นตอนทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเขตด้วยการพูดรอบวง และ 7) ขั้นตอนประเมินผลและการแก้ไขโดยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบหมุนเวียน เนื่องจากมีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านการอ่านและการพูดเล่าเรื่องอย่างยั่งยืนซึ่งการสื่อสารคือการสร้างปฏิสัมพันธ์รูปแบบหนึ่ง และเป็นพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อที่จะทำงานร่วมกันต่อไป การอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องในสถานการณ์ของกลุ่มที่มีความร่วมมือจะทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จ นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสในการแสดงออก กล่าวพูด กล่าวคิด กล่าวปฏิบัติตามกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงาน ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีทักษะการทำงานกลุ่มและพัฒนาการทางภาษาให้นักเรียนมีความชำนาญในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และสามารถถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการพูดเล่าเรื่องได้

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านจับใจความและความสามารถในการเล่าเรื่องโดยผ่านการทำกิจกรรมเดี่ยวและกลุ่มที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความเข้าใจรวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือกันในพื้นที่เรียนและการสร้างเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยของผู้เรียนได้

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน

2.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่แบบปกติ

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.2 ความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

4. วิธีดำเนินการ

4.1 ขอบเขตในการวิจัย

4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนที่มีขนาดกลางในสหวิทยาเขตบ่อกร อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดป่าสะแก โรงเรียนวัดน้ำพุ โรงเรียนวัดบ่อกร ครูประชาสรรค์ โรงเรียนวัดอู่ตะเภา และ โรงเรียนบ้านหนองอิงพิง โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน รวมจำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 96 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดป่าสะแก ตำบลป่าสะแก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน เป็นกลุ่มควบคุม (control group) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดน้ำพุ ตำบลหัวเขา อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คนเป็นกลุ่มทดลอง (experimental group) ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่มโดยจับฉลาก 1 โรงเรียนเป็นกลุ่มควบคุม และ 1 โรงเรียนเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความแตกต่างพื้นฐานความรู้วิชาภาษาไทยก่อนดำเนินการทดลอง โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มาทำการทดสอบด้วยสถิติที่ ได้ค่า $t = 0.95$, $Sig = 0.50$ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดปรากฏ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบพื้นฐานความรู้วิชาภาษาไทยก่อนดำเนินการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=20)

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S_{\bar{d}}$	t	p-value
กลุ่มทดลอง	37.85	3.97	1.20	1.26	.952	.505
กลุ่มควบคุม	39.05	4.00				

*p<.05

4.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ กระบวนการสอน 2 กระบวนการ ได้แก่

1) การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน มี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นถามนำก่อนการอ่าน 2) ขั้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่องแบบคิดเดี่ยว - คิดคู่ - คิดเป็นกลุ่ม 4) ขั้นทำความเข้าใจเรื่อง 5) ขั้นการถ่ายโอนข้อมูลโดยการอภิปรายเป็นทีม 6) ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉทด้วยการพูดรอบวง และ 7) ขั้นการประเมินผลและการแก้ไขโดยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบหมุนเวียน

2) การจัดการเรียนรู้แบบปกติ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน และ 3) ขั้นสรุปบทเรียน

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถ 2 เรื่อง คือ 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความ และ 2) ความสามารถในการเล่าเรื่อง

4.1.4 เนื้อหา

1) บทอ่านประเภทเรื่องสั้นเรื่อง ความโกรธกับรอยตะปู 2) นิทานชาดกเรื่อง คนอกตัญญู 3) บทความเรื่อง มาทานอาหารตามกรุ๊ปเลือดกันเถอะ 4) สารคดีเรื่อง น้ำมัน 5) ข่าวและเหตุการณ์ประจำวันเรื่อง ไฟแดงนานๆหน่อย! เด็ก ม.1 ตื่นเข้ามีดช่วยแม่ขายมาลัยหาเงินเลี้ยงครอบครัว

4.2 ระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลาการทดลองจำนวน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง จำนวน 10 ชั่วโมง และรวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมจำนวนเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 12 ชั่วโมง

4.3 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 4 ชุด ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน จำนวน 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน และ 4) แบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบปรนัย จำนวน 5 ชุด ชุดละ 10 คะแนน รวม 50 คะแนน มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัยดังนี้

4.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนและแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

- 1) ศึกษาและสรุปลักษณะของการสอนทั้ง 2 รูปแบบ ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์และเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของเคแกน และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
- 2) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดน้ำพุ เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้
- 3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคเคแกน จำนวน 5 แผน รวม 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 10 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง
- 4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมและการใช้ถ้อยคำ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการสอนในด้าน แนวคิดสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนและการวัดและการประเมินผล โดยพิจารณาจากเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ซึ่งจากการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินพบว่าทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้ได้ค่าเฉลี่ยรวม 4.87 หมายถึง อยู่ในระดับดีมาก
- 5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอู่ตะเภา จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 แผน พบว่า ขั้นตอนการทำความเข้าใจคำศัพท์ ในขั้นตอนนี้ครูควรให้นักเรียนร่วมกันหาคำศัพท์ยากจากเรื่องเพิ่มเติมจากที่ครูกำหนด เพื่อเป็นการฝึกการสังเกตและสร้างความเข้าใจให้นักเรียนได้เพิ่มขึ้น ทบทวนหลักการอ่านจับใจความและหลักการเล่าเรื่องให้นักเรียนทุกแผน กิจกรรมในทุกขั้นตอนนี้ครูต้องปรับระยะเวลาในการทำกิจกรรมให้เหมาะสมเนื่องจากความยากง่ายของเรื่องให้อ่านและการนำเสนอผลงานในแต่ละขั้นตอนนี้ทำให้กิจกรรมไม่เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด ครูจึงต้องยืดหยุ่นเวลาและบริหารจัดการเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม

4.3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

- 1) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความแบบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือกให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ นิยามศัพท์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ
- 2) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางเนื้อหาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทยด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน

รวมจำนวน 3 ท่านตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จากความสอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้และพฤติกรรมที่ต้องการวัดรวมทั้งความถูกต้องในการใช้ภาษา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถาม (IOC) คัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์ .50 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามที่ต้องการจำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1.00

3) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอู่ตะเภา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าคุณภาพรายข้อด้านความยากง่าย และอำนาจจำแนก พบว่า แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.87 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21 – 0.59 ได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก จำนวน 30 ข้อ

4) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (reliability) แบบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 ล้วน และอังคณา [8] ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เท่ากับ 0.78

4.3.3 แบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน

1) กำหนดโครงสร้างพฤติกรรมและองค์ประกอบของแบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องโดยการพูดโดยสร้างแบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องตามเกณฑ์การประเมินดังนี้ หากแสดงพฤติกรรมโดยการพูดในส่วนที่เกี่ยวข้องตามรายการประเมินในแต่ละข้อได้คะแนนข้อละ 1 คะแนน หากไม่แสดงพฤติกรรมหรือไม่พูดในส่วนที่เกี่ยวข้องตามรายการประเมินในข้อใดข้อหนึ่งจะได้ 0 คะแนน รวมทั้งสิ้นชุดละ 10 คะแนน จำนวน 5 ชุด ได้แก่ 1) แบบวัดความสามารถในการเล่าเกี่ยวกับเรื่องสั้น 2) แบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนิทานชาดก 3) แบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับบทความ 4) แบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับสารคดี 5) แบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน

2) นำแบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณา ตรวจสอบความเหมาะสมของสำนวนภาษา และองค์ประกอบที่ประเมิน จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3) นำแบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องและเกณฑ์การประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเกณฑ์การประเมินซึ่งกำหนดระดับคุณภาพในเกณฑ์การประเมินเป็น 3 ระดับ โดยพิจารณาจากความสอดคล้องของรายการประเมินกับนิยามศัพท์ความสามารถในการเล่าเรื่อง โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของรายการประเมินกับนิยามศัพท์ (IOC) คัดเลือกข้อที่ผ่านเกณฑ์ .50 ขึ้นไป พบว่า มีความเที่ยงตรงระหว่าง 0.67 - 1.00

4) นำแบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องและเกณฑ์การประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดอู่ตะเภา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ชุด แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก พบว่า มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.42 – 0.81 ได้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก จำนวน 5 ชุด ชุดละ 10 ข้อ

5) นำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก จำนวน 50 ข้อ ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 [8] ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องมีค่าเท่ากับ 0.98

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.4.1 ขั้นก่อนการทดลอง เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ทำการทดสอบก่อนเรียน (pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและแบบวัดความสามารถในการเล่าเรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) ผู้วิจัยได้ให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนชี้แจงขั้นตอนและข้อตกลงในการทำกิจกรรม

4.4.1 ขั้นการทดลอง ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4.4.2 ขั้นหลังการทดลอง ภายหลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลอง ดำเนินการดังนี้

1) ทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

2) นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานการวิจัย

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การทดสอบการแจกแจงของข้อมูลและหารูปแบบเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลมีการกระจายเป็นโค้งปกติ โดยใช้สูตร Kolmogorov-Smirnov (KS) เพื่อทดสอบการกระจายของคะแนนหลังเรียนของนักเรียน พบว่าเป็นโค้งปกติ ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบค่าที จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.5.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน โดยวิเคราะห์ข้อมูลแบบ dependent samples t-test [9]

4.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Independent samples t-test [9]

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน

(n=20)

ความสามารถในการอ่านจับใจความ	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{D}$	$S_{\bar{d}}$	t	p-value
ก่อนเรียน	15.00	1.84	8.10	.40	20.42*	.000
หลังเรียน	23.10	2.10				

*p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

5.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน

(n=20)

ความสามารถในการเล่าเรื่อง	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S_{\bar{d}}$	t	p-value
ก่อนเรียน	27.30	3.81	20.95	.95	22.05*	.000
หลังเรียน	48.25	1.68				

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่าความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านแบบเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

5.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของเคแกนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

(n=20)

ความสามารถในการอ่านจับใจความ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S_{\bar{d}}$	t	p-value
กลุ่มทดลอง	23.10	2.10	5.70	.69	8.31*	.000
กลุ่มควบคุม	17.40	2.23				
ความสามารถในการเล่าเรื่อง	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S_{\bar{d}}$	t	p-value
กลุ่มทดลอง	48.25	1.68	1.50	.54	2.77*	.005
กลุ่มควบคุม	46.75	1.74				

*p<.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของเคแกน หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกน หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการจัดการการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

6.1 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และมีส่วนต่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 8.10 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน แสดงให้เห็นจากส่วนต่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 8.10 คะแนน ทั้งนี้เนื่องมาจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาใช้กับนักเรียน 7 ขั้นตอนนั้นในช่วงของขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านอย่างเป็นระบบมีลำดับการดำเนินงานที่ทำให้ให้นักเรียนรู้จักคิดระหว่างการอ่านเนื้อเรื่องอย่างชัดเจนโดยเริ่มจากการตั้งคำถามก่อนการอ่าน ทำความเข้าใจคำศัพท์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นหาคำตอบและทำความเข้าใจร่วมกับเพื่อนจากการคิดเดี่ยว คิดคู่ คิดเป็นกลุ่ม นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถามเพื่อคาดเดาเนื้อเรื่องก่อนที่จะอ่านและยังทำให้นักเรียนได้รับโอกาสในการปรับปรุงความเข้าใจการอ่านของตนเองทั้งการหาความหมายของคำ ระบุประโยคใจความสำคัญ เรียงลำดับเหตุการณ์ ก่อนที่จะสรุปประเด็นสำคัญจากคำถามจากเรื่องที่อ่าน กล่าวได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้เป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองร่วมกับเพื่อนในกลุ่มนักเรียนจึงมีความกล้าที่จะคิด ถาม แสดงความคิดเห็น เรียนรู้จากคำตอบของเพื่อนในกลุ่ม โดยมีครูวางแผนจัดกิจกรรมและคอยชี้แนะให้คำปรึกษา กล่าวได้ว่าขั้นตอนเหล่านี้เน้นการจัดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กันไปตามลำดับขั้นตอน โดยแต่ละขั้นนักเรียนจะได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งทักษะการฟัง การตอบคำถาม การอ่าน การคิด การเขียนและการเล่าเรื่อง นักเรียนได้ดำเนินการทั้งกิจกรรมกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ได้จัดนักเรียนเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันร่วมกับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและรับฟัง ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนจะมีใบงานประกอบให้นักเรียนได้ร่วมกันลงมือปฏิบัติตามลำดับ นอกจากนี้ในขั้นทำความเข้าใจเรื่อง ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนหาความหมายจากคำจากพจนานุกรมและหนังสือเรียนด้วยตนเองก่อนแล้วจึงมีการถ่ายโอนข้อมูลโดยการอภิปรายเป็นทีม จากนั้นเป็นขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเขตด้วยการพูดรอบวงซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการให้คำตอบของเพื่อนและปรับปรุงการจับใจความของตนเองที่ขาดหายไปซึ่งได้เรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเองในขั้นการประเมินผลและการแก้ไขโดยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบหมุนเวียน ดังจะเห็นได้ว่าการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและการให้โอกาสสมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความเข้าใจซึ่งกันมีผลต่อการเรียนรู้ ดังงานวิจัยของพวงใจ [10] ได้ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

6.2 ความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 และมีส่วนต่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 20.95 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่อง โดยครูผู้สอนเลือกบทอ่านให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมความสามารถในการเล่าเรื่องจากบทอ่านแต่ละประเภทได้ดี รวมถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของเคแกนเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเนื้อหา สร้างความหลากหลายในขั้นตอนการสอน ครูสามารถจัดกลุ่มการ

เรียนรู้แบบร่วมมือ โดยสอดแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจ ซึ่งเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือของเคแกนที่นำมาเป็นเทคนิคที่เข้ามาช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเล่าเรื่อง ได้แก่ 1) คิดเดี่ยว คิดคู่ คิดเป็นกลุ่ม (think pair square) โดยการสรุปคำตอบด้วยตนเองและนำสิ่งที่ได้มาอภิปรายคำตอบกับเพื่อนเป็นคู่จากนั้นอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มของตนเองก่อนแล้วนำสิ่งที่ได้เล่าให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง 2) อภิปรายเป็นทีม (team discussion) สมาชิกของกลุ่มทุก ๆ คน ร่วมกันคิด พูด อภิปรายพร้อมกัน 3) การพูดรอบวง (round robin) สมาชิกของกลุ่มผลัดกันพูด เล่าโดยไม่ใช้การเขียน โดยพูดผลัดกันทีละคนตามเวลาที่กำหนดจนครบทุกคน และ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบหมุนเวียน (rotating feedback) โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับ สมาชิกแต่ละกลุ่มตรวจผลงานและให้ข้อคิดข้อเสนอแนะ ข้อบกพร่องต่องานของกลุ่มอื่น ๆ จากนั้นหมุนเวียนไปที่ละกลุ่มจนครบอย่างเป็นระบบ ตามกำหนดเวลา เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ความสามารถในการเล่าเรื่องของนักเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ สุวพร [11] ที่ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพูดของนักเรียนหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีทักษะการพูดและมีเจตคติต่อการเรียนวิชาการพูดหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียน

6.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้นำขั้นตอนรูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ดอกซ์และเทคนิคของเคแกนมาใช้และนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเนื้อหา โดยกำหนดกลุ่มการเรียนรู้แบบการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ สร้างความหลากหลายในขั้นตอนและเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนร่วมมืออย่างเท่าเทียมกัน ช่วยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมอ่านจับใจความและพฤติกรรมเล่าเรื่องที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยเหตุดังกล่าว จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนด้วยวิธีการสอนเทคนิค และเครื่องมือต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ สอดคล้องกับพระกิตติพล [12] ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ดอกซ์ (MIA) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและแนวคิดที่เป็นข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

7.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

- 1) ครูควรจัดเวลาให้เหมาะสมกับประเภทของบทอ่าน
- 2) ครูควรศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ตนเองสอน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อุปนิสัย เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการทำงานกลุ่มที่นักเรียนคละความสามารถกัน เพราะเป็นปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมการทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จมากขึ้น
- 3) ครูควรใช้การสร้างแผนภาพความคิดเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทอ่านและได้ปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีวางแผนการทำงานและรับผิดชอบตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่
- 5) ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการเลือกบทอ่านที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน

7.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนไปจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นอื่น ๆ และระดับมัธยมศึกษา และจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียน เช่น การเขียนสรุปความ การเขียนสร้างสรรค์ เป็นต้น

3) ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ตอกซ์ร่วมกับเทคนิคของเคแกนไปพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียน

8. เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- [2] วิมลรัตน์ จาตุรานนท์. (2540). การศึกษาผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเล่าเรื่องและความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] Murdoch, G. S. (1986). *A More Integrated Approach to the Teaching of Reading*. English Teaching Forum.34 (1), 9-15.
- [4] นราธิป เอกสินธุ์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ตอก (MIA). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [5] อรพัทธ์ ศิริแสง. (2558). การศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการสอนวิชาภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [6] Kagan, S. (1990). *Cooperative Learning, Resources for Teachers*. San Juan Capistrano, CA: Kagan Cooperative Learning.
- [7] พิมพ์ดี เดชะคุปต์ และเพ็ญวิภา ยินดีสุข. (2560). **ทักษะ ๗C ของครู ๔.๐**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [8] ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- [9] ไพศาล วรคำ. (2556). **การวิจัยทางการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 6). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- [10] พวงใจ เกษภูงาสิ (2563, มีนาคม). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT, **การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 21**: 482-492.
- [11] สุพรรณ อังกุลดี. (2563, มกราคม - มิถุนายน). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, **วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.** 13(1): 220 - 233.
- [12] พระกิตติพล เชื้องาม (2562, มกราคม - มิถุนายน). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ตอก (MIA) กับการสอนแบบปกติ, **วารสารรามคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**. 2(1): 11.